

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1105/2002

av den 25 juni 2002

om ändring av förordning (EEG) nr 1617/93 vad gäller samråd om passagerartaxor och fördelning av avgångs- och ankomsttider på flygplatser

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3976/87 av den 14 december 1987 om tillämpningen av artikel 85.3 i fördraget på vissa kategorier av avtal och samordnade förfaranden inom luftfartssektorn ⁽¹⁾, senast ändrad genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige, särskilt artikel 2 i denna,

efter att ha offentliggjort ett utkast till denna förordning,

efter att ha hört Rådgivande kommittén för kartell- och monopolfrågor på luftfartens område, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionens förordning (EEG) nr 1617/93 av den 25 juni 1993 om tillämpningen av artikel 85.3 i fördraget på vissa kategorier av avtal och samordnade förfaranden med avseende på gemensam planering och samordning av tidtabeller, gemensam drift, samråd om passagerar- och frakttaxor i regelbunden luftfart samt fördelning av avgångs- och ankomsttider på flygplatser ⁽²⁾, ändrades senast genom förordning (EG) nr 1324/2001 ⁽³⁾, för att förlänga de delar av gruppundantaget som avser samråd om passagerartaxor till och med den 30 juni 2002 samt de delar av gruppundantaget som avser fördelning av avgångs- och ankomsttider och planering av trafiken på flygplatser, till och med den 30 juni 2004.
- (2) I februari 2001 inledde kommissionen ett samråd om huruvida gruppundantaget för samråd om passagerartaxor bör behållas i dess nuvarande form. Kommissionen fick svar från medlemsstater, flygbolag, resebyråer och konsumentgrupper.
- (3) Det stora flertalet av de som svarade ansåg att den internationella lufttransportorganisationen IATA:s konferenser om passagerartaxor säkrar en viktig fördel i form av interlining, och att ett annat och mindre restriktivt system troligen inte skulle kunna ge den fördelen. De flesta av de som svarade medgav visserligen att interlining inte

skulle upphöra helt även om gruppundantaget för konferenser om passagerartaxor togs bort, men många ansåg att konsumenterna utan taxekonferenserna skulle få ett mindre urval av flexibla taxor och att de mindre flygbolagen skulle få färre möjligheter till interlining och följaktligen skulle finna det svårare att konkurrera. Åtminstone på längre sikt ansåg dock några svarande att allianser kommer att uppstå och att de produkter som utvecklas genom allianser och bilateralt samarbete kan komma att ge fördelar som motsvarar IATA:s interlining.

- (4) För närvarande står flygindustrin inför särskilda svårigheter och det kan därför bli svårt för branschen att nu göra de investeringar som krävs för att utveckla ett alternativt system till interlining.
- (5) Gruppundantaget för konferenser om passagerartaxor bör därför förlängas i tre år till och med den 30 juni 2005. För att underlätta kommissionens omprövning av huruvida gruppundantaget bör förlängas ytterligare därefter, bör undantaget åtföljas av en skyldighet för de flygbolag som deltar i konferenser att samla in uppgifter för varje IATA säsong från och med den 1 september 2002 om den relativa användningen av de passagerartaxor som fastställs på konferenserna och deras relativa betydelse för nuvarande interlining. De uppgifter som samlas in under en treårsperiod kommer att bli tillräckligt representativa.
- (6) Genom förordning (EG) nr 1324/2001 förlängdes gruppundantaget för fördelning av avgångs- och ankomsttider och för planering av trafiken i avvaktan på att de föreslagna ändringarna av rådets förordning (EEG) nr 95/93 av den 18 januari 1993 om gemensamma regler för fördelning av avgångs- och ankomsttider vid gemenskapens flygplatser ⁽⁴⁾, ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 894/2002 ⁽⁵⁾, skulle antas. Eftersom dessa ändringar ännu inte har antagits är det lämpligt att förlänga detta gruppundantag ytterligare ett år till och med den 30 juni 2005.
- (7) Förordning (EEG) nr 1617/93 bör därför ändras i enlighet med detta.

⁽¹⁾ EGT L 374, 31.12.1987, s. 9.

⁽²⁾ EGT L 155, 26.6.1993, s. 18.

⁽³⁾ EGT L 177, 30.6.2001, s. 56.

⁽⁴⁾ EGT L 14, 22.1.1993, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 142, 31.5.2002, s. 3.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 1617/93 skall ändras enligt följande:

1. I artikel 4, skall följande punkt 3 läggas till:

”3. Lufttrafikföretag som deltar i samråd om passagerartaxor skall från och med den 1 september 2002 samla in uppgifter om

- a) hur stor andel de taxor som bestämts i samråd utgör av all taxebelagd trafik inom EES,
- b) i vilken utsträckning biljetter till taxor som bestämts i samråd rent faktiskt används för interlining, och

c) i vilken utsträckning biljetter till andra taxor än taxor som har bestämts i samråd rent faktiskt används för interlining.

De insamlade uppgifterna skall överlämnas till kommissionen av de berörda lufttrafikföretagen eller på deras vägnar var sjätte månad.”

2. I artikel 7 skall andra stycket ersättas med följande:

”Den skall gälla till och med den 30 juni 2005.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 juni 2002.

På kommissionens vägnar

Mario MONTI

Ledamot av kommissionen
